İşçi Bülteni Özel Sayı 489 - Ekim 2009

Topkapı İşçi Bülteni

Emperyalist-kapitalist sistemin haydutları 1-7 Ekim'de İstanbul'da...

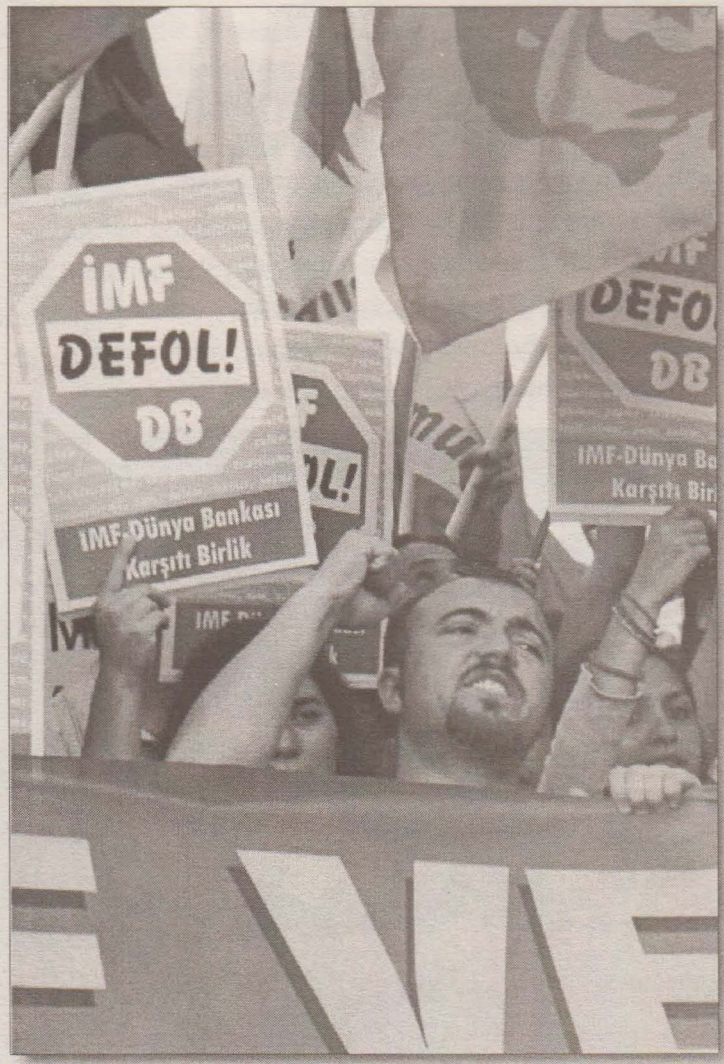
Ekmeğimizle oynayan İMF DB'yi defetmek için mücadeleye!

Emperyalistlerin mali polisleri Uluslararası Para Fonu (İMF) ve Dünya Bankası işçi ve emekçilerin boynuna yeni prangalar vurmak için 1-7 Ekim tarihlerinde İstanbul'da bir araya gelecek.

İMF ve Dünya Bankası, ikinci dünya savaşının ardından kurulan, ABD'nin jandarması olduğu emperyalist dünya sisteminin suç örgütleridir. Bu örgütler bugüne kadar yaptıklarıyla yaşadığımız tarifsiz acı ve yıkımın baş sorumlusudurlar.

İMF ve Dünya Bankası, bugüne kadar Türkiye'de uygulanan yıkım politikalarının uygulanmasında birinci derecede rol oynamışlardır. İMF eliyle dayatılan "acı reçete"lerin, kemer sıkma politikalarının yaşantımızda nasıl bir yıkıma yol açtığı hafızalarımızda hala tazedir.

Türkiye İMF ve Dünya Bankası'nın en eski müşterilerinden biridir. İkinci dünya savaşının ardından emperyalizmin ileri karakolu olma görevi alan Türk sermaye devleti, bu kurumlara da 1947 yılında üye olmuştur. O tarihten bu yana İMF Türkiye'ye 19 geniş çaplı finansal yaptırımda bulunmuştur. Türkiye'nin ilk stand-by'ı imzaladığı 1958'den beri geçen 51 yılın yarısından fazlası İMF denetim ve gözetiminde geçmiştir.

İstanbul'da gerçekleştirecekleri toplantıda da krizin faturasını bize kesmenin hesaplarını yapacaklar. Krizin etkisini hafifletme adı altında haklarımızı gasp etmenin planlarını yapacaklar. Yani gelecegimizi ipotek altına alacaklar. Bizler sesimizi çıkartmazsak, tırpanlana tırpanlana zaten kuşa çevrilmiş olan haklarımız bile çocuklarımıza kalmayacak.

Şimdi bize düşen, daha önce dünyanın dört bir yanında işçilerin emekçilerin yaptıkları gibi, bu eli kanlı katillere karşı eylemleri yükseltmektir. Üzerinde yaşadığımız toprakları onlara dar etmektir. "İMF ve Dünya Bankası defol" şiarıyla sokağa çıkmaktır. Bu zirveyi daha başlamadan bitirmek için tüm güçlerimizi birleştirelim. Emperyelist-kapitalist baronlara ve yerli işbirlikçilerine bir kez daha geleceğimizle, ekmeğimizle oynamanın o kadar kolay olmadığını gösterelim.

İMF-DB haydutlarını İstanbul'a geldiklerine pişman etmek, yıllardır işçi ve emekçilerin kanını emen asalak patronlar düzeninden hesap sormak, sermayenin fırsata çevirmeye çalıştığı krizin faturasını reddetmek için; haramiler çetesine İstanbul'u dar etmek, kapitalizmin çürümüşlüğünü yüzlerine haykırmak için sokaklar bizleri bekliyor!

Ülker hukuksuz uygulamalara devam ediyor

Geçtiğimiz sayımızda Ülker işçisi arkadaşlarımızı, zorunlu izin uygulamasına karşı uyarmıştık. Bir süredir Ülker patronu yaz aylarında satışlarının ve dolayısıyla üretimin düşük olmasını karına yansıtmamak için krizi de bahane ederek zorunlu izin uygulaması başlatmıştı. Yani bir anlamda yıllık izin hakkı gasp edilmişti. Sadece dilekçe vererek bu duruma itiraz eden işçi arkadaşlarımız izinlerini istedikleri tarihlerde kullanmışlardı.

Şimdi ise bayramla birlikte üretimin tekrar yükselmesi bekleniyor. Bu da elbette çalışma koşullarında tekrar ağırlaşma demek. Yıllardır görüyoruz. Haklarımız bir bir elimizden alınıyor. Çalışma temposunun tekrar artması ile birlikte haklarımıza ve çalışma koşullarımıza dönük yeni saldırılar gelmesi hiç de beklenmedik bir durum olmaz.

Bizler haklarımızın elimizden alınmasına sesimizi çıkartmadıkça daha bir çok saldırıyla karşı karşıya kalırız.

Perfektüp'te bültenimize saldırı!

Sömürücü zorbalardan ve uşaklarından hesap soralım!

Birkaç hafta önce her ay düzenli olarak çıkardığımız Topkapı İşçi Bülteni'nin dağıtımı için birkaç arkadaşla birlikte Perfektüp fabrikasının önündeydik. Amacımız hem Perfektüp işçilerine hem de çevrede başka fabrikalara çalışmaya giden işçi arkadaşlara sesimizi duyurabilmek, krizin faturasını ödememek, patronların zulmüne "Artık yeter!" demek için arkadaşlarımızın sesini sesimize katmaktı.

Ama buna bile tahammül edemeyenler vardı. Bültende Perfektüp'te çalışan bir arkadaşımızın yazdığı "Perfektüp işçisi aç!" başlıklı yazı, anlaşılan o ki Perfektüp patronunu ve onların uşaklarını rahatsız etmişti.

Belki biliyorsunuzdur, Perfektüp sendikalı bir fabrika. Tabi adına inanıp da sendika derseniz. Çünkü burada hepimizin çok yakından tanıdığı Türk Metal çetesi örgütlü. Bu çete birçok işyerinde olduğu gibi burada da yıllar önce patronun desteği ile bir gecede yetkiyi almış.

İşte bu minnettarlıkla bizlere saldırdı ağzından salyalar akan bir uşak. Hem de ne uşak. Adı sendika temsilcisi, işi patron adına işçiye zulmetmek, haramilik yapmak. Adı İlhan olan bu uşak bugüne kadar fabrikada işçiyi savunmak adına hiçbir şey yapmamış, tek söz söylememiş. Ama söz konusu hakkını arayan işçiler olunca hemen patronun yanındaki safını almış.

İşte o gün de böyle oldu arkadaşlar. Yanına temizlik bölümünün şefini de alarak geldi yanımıza, kendini sahibine ispat etmek istercesine. Önce bültende yazan yazıya saldırdılar demagojilerle… Perfektüp işçisi aç değilmiş, yemekleri de gayet güzelmiş vs vs. Ama bunları söylerken bile kendisi de inanmıyordu söylediklerine, dahası söylenenler bizim iddiamız değil, bizzat bir Perfektüp işçisinin kendi kaleminden yazdıkları idi. Zaten onu bu kadar rahatsız eden de buydu aslında. Uysal koyunlar olduğunu düşündüğü işçiler arasında bir kara koyun vardı ve patrona bunun hesabını nasıl vereceğini düşünüyordu besbelli.

İşte bu öfkeyle üstümüze saldırdı. Önce bir arkadaşımızı fabrikanın içine çekerek tartaklamaya çalıştı. Ancak hak ettiği cevabı aldı bu uşak arkadaşlar. Hem anladığı dilden konuşmamızla, hem de çevreden bir tek kişinin bile ona sahip çıkmamasıyla aldı cevabını. Yıllardır çektirdiği işçiler ona öfkesini böyle göstermişlerdi. Belki Perfektüp işçisi ondan hesap sormak için harekete geçmedi ama, sahip çıkmayarak da yıllardır çektiklerine karşı öfkesini sessiz bir şekilde dile getirdi.

Ama bu asalaklardan hesap sormak gerekiyor arkadaşlar. Kraldan daha kralcı olan bu uşaklardan sahipleri ile birlikte hesap sormalıyız.

Bunun ise tek bir yolu var. Bizi güdülecek koyun sananlara karşı bir araya gelerek örgütlenmek. O kadar kolayında ezemeyeceklerini, zulmedemeyeceklerini onlara göstermeliyiz. Bunu için ise bir araya gelip örgütlenmek zorundayız.

Buradan Perfektüp işçilerine bir kez daha sesleniyorum. Yıllardır çektiğiniz eziyetler daha yetmedi mi? Fabrikadaki ağır çalışma koşullarına, geçim sıkıntısına daha ne kadar katlanacaksınız? Siz sustukça her geçen günün bir öncekinden daha kötü olduğunu görmüyor musunuz?

Aslında bizler tüm bunları gördüğünüzü çok iyi biliyoruz. Ama günü kurtarmak için susuyorsunuz belki de. Ama söylediğim gibi gün kurtulmuyor arkadaşlar. Artık hesap sorma zamanı.

Gelin bu hesabı hep birlikte soralım. Sömürücü zorbaların ve kendilerini harami sanan uşaklarının saltanatını hep beraber yıkalım. Bunun için omuz omuz verelim. Gücümüzü Metal İşçileri Kurultayı'nda birleştirelim.

Kahrolsun sendika ağaları!

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!

Topkapı İşçi Derneği'nden bir işçi

Metal İşçilerinin Birliği için Kurultaya!

Merhaba arkadaşlar;

Ben krizin faturasını ödemek zorunda bırakılan yüz binlerce işçiden biriyim. İşsiz kalana kadar ben de bir metal fabrikasında sırf yaşamımı sürdürebilmek için sabahtan akşama kadar kölece çalışıyordum. Ancak patronumuz birkaç ay öncesinde ekonomik krizi bahane göstererek beni ve birkaç işçi arkadaşımı daha kapı önüne koydu. Onun gözünde işyerinde bir makineden daha değersiz olduğumuzu "Artık sizin sırtınızdan yeterince kâr elde edemiyorum. Bundan sonra ne yediğiniz, ne içtiğiniz beni ilgilendirmez. Size ihtiyacım yok!" diyerek göstermiş oldu. Ama bunu derken bile "İşler açılınca sizi tekrar çağıracağım!" diyerek aslında bize muhtaç olduğunu da itiraf etmek zorunda kalmıştı. Ne yazık ki birçok arkadaşımız patronun bile itiraf ettiği bu gerçeğin farkında olmadığı için boyunlarını bükerek işyerinde ayrıldılar.

Arkadaşlar;

Son birkaç ay içinde sadece bizim fabrikamızda değil, Topkapı'daki birçok fabrikada, hatta ülkedeki ve dünyadaki binlerce işyerinde aynı şeyler yaşandı. Ama ne yazık ki hiçbirinde dişe dokunur bir tepki veremedik. Hatta tepki vermesi gerektiğini düşündüğümüz, bize önderlik etmelerini beklediğimiz sendika ağaları da kapalı kapılar ardında bizleri satmaktan başka bir şey yapmadılar. Yaşananlar bir kez daha gösterdi ki bizim aidatlarımızla geçinen bu beylerin emeğimize el koyarak geçinen asalak patronlardan hiçbir farkı kalmamış. Yani anlayacağınız bizim bizden başka dostumuz kalmamış.

Kardeşler;

Peki, tüm bu yaşananlara daha ne kadar tahammül edeceğiz? Daha ne kadar fabrikalardaki sömürüye, sendikalardaki ağaların saltanatına boyun eğeceğiz? "Artık yeter!" diyerek ayağa kalkmanın zamanı daha gelmedi mi?

Aslında zaman çoktan geldi de geçiyor. Ama biz hala birbirimize güvenip adım atmaktan çekiniyoruz. Birçoğumuz hala "Gemisini kurtaran kaptan!" diyor, yanı başımızda yaşananlara sessiz kalıyoruz. Ama yılan hepimize dokunuyor, gemilerimiz birer birer batıyor.

Gemilerimizi kurtarmak istiyorsak tek çıkış yolumuz var. O da bir araya gelmek, sorunlarımızı ve çözüm yolarımızı hep beraber tartışıp, omuz omuza mücadele etmek.

İşte bunun için önümüzdeki aylarda İstanbul'da bir Metal İşçileri Kurultayı gerçekleştireceğiz. Metal işçilerinin sorunlarını hep beraber tartışacak, çözüm yolarını yine beraber bulacağız. Patronların zulmüne ve sendika ağalarının saltanatına karşı 15-16 Haziran'ları, Alpagut'ları yaratan mücadele geçmişimizi kuşanarak cevap verecek, onlardan hesap soracağız.

Hepinizi bu ortak mücadeleye davet ediyorum. Siz de gelin mücadeleye ortak olun ki sesimiz daha gür çıksın. Bir araya geldikçe hep beraber göreceğiz omuz omuza durduğumuzda ne kadar güçlü olduğumuzu ve aslında bugüne kadar çekinip sıkıldığımız patronların ve sendika ağalarının bizlerden aslında ne kadar çok korktuklarını.

Evet, onlar bizden ölesiye korkuyorlar. Çünkü bir araya gelip, omuz omuza durduğumuzda neler yapabileceğimizi çok iyi biliyorlar. Haklarımızı birer birer ellerinden koparıp almak için korkularını gerçeğe çevirmeliyiz. İşte bunun için hepinizi böyle bir mücadelenin ilk adımı olarak gerçekleşecek olan Metal İşçileri Kurultayı'na katılmaya ve çalışmalarına destek olmaya çağırıyorum.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Yaşasın Metal İşçilerinin Birliği!

Topkapı 'dan bir metal işçisi

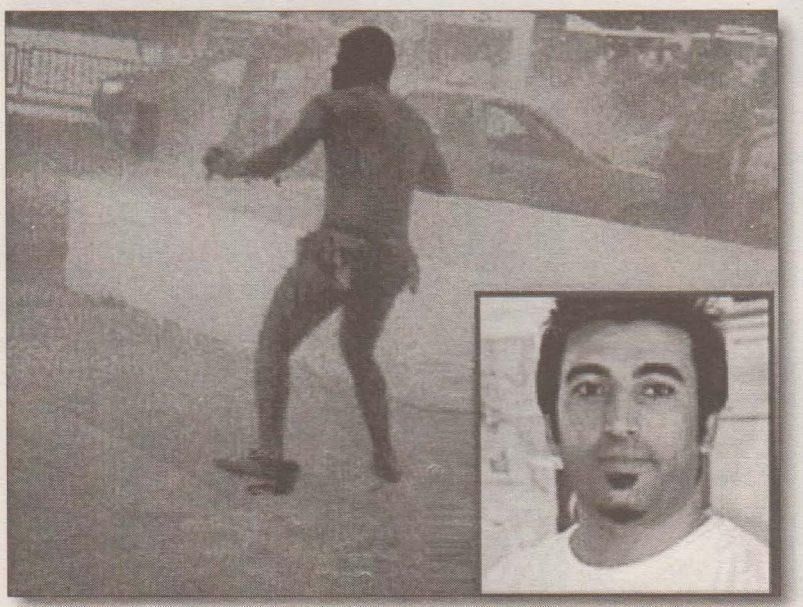
İşsizlik ölüme götürüyor...

Çözüm mücadelede!

Krizle birlikte artan işsizlik işçi ve emekçilerin temel yaşam gereksinimlerini dahi karşılamalarını zorlaştırıyor. Öte yandan intahar oranlarındaki artış kapitalist krizin yarattığı başka bir bedeli oluyor.

Bunun son örneği ise Muğla'nın Bodrum ilçesinde yaşayan 26 yaşındaki Can Baz'ın "Açım açım, işsizim" diye bağırdıktan sonra üzerine benzin dökerek kendini yakması oldu. Dolmuş şoförlerinin yangın söndürme tüpüyle müdahale ettiği Baz, hastaneye kaldırıldı. Ancak vücudunun yüzde 90'ında 2'nci ve 3'üncü derece yanık oluşan Baz'ın hayati tehlikeyi atlatamadığı bildirildi. Olayın gerçekleştiği kavşaktaki bir mağazada tezgahtarlık yapan ve olaya tanık olan İnan Avan ,"İşsizim, işsiz, açım, aç kaldım" diye defalarca bağrılınca irkildiğini ve Baz'ın yavaş yavaş benzini üzerine döktükten sonra çakmağı çaktığını ifade etti.

"İşsizlikten ve aç kalmaktan dolayı cinnet geçiren Can Baz isimli gencin intihara teşebbüs ettiği" şeklinde kayıtlara geçen bir intihar vakası daha gazetelerin 3. sayfalarındaki yerini aldı. Yine geçtiğimiz 20 Ağustos günü, İstanbul Ümraniye'de borçlarını ödeyemeyen bir kişi pompalı tüfekle intihar girişminde bulunmuş ve yaşamını yitirmişti. Kapitalist düzenin krizi altında bunalan işçi ve emekçiler, işten atma, işsizlik ve kölelik dayatmalarına karşı çözümü intihar etmekte bulabiliyorlar. Son dönemde yaşanan olaylar da sömürü düzeninin gerçek yüzünü göstermek için yeterli veriler sunuyor.

Hukuk Köşesi

Telafi Çalışması

Telafi çalışması hangi nedenle olursa olsun haftalık çalışma süreleri içerisinde çalışılmayan bir günü tamamlamak üzere yapılan çalışmadır. Bu çalışmanın çok rastladığımız iki örneği var. Birincisi bayram tatilleri öncesi ya da sonrası, ikincisi işyerine bağlı nedenlerle çalışılmaması durumunda işe tatil verilmesi. Örneğin Pazar günü arife, pazartesiden perşembeye bayram, cuma cumartesi de iş günü olsun. Bu durumda çoğu patron "iki gün çalış iki gün tatil, böyle olunca ben sizi tam olarak sömüremiyorum" demek yerine "ben sizi düşündüğüm için tatil veriyorum" diyerek bu iki günü tatil eder. Ya da hammadde gecikmesi, makine arızası gibi çeşitli nedenlerle fabrikada iş olmayınca işi tatil ederler. Her iki durumda da çalışılmayan bu günleri bir başka tatil gününde bizleri çalıştırarak telafi ederler. Bizler de kesintisiz tatil yapabilmek için bu duruma genelde sesimizi çıkartmayız.

Telafi çalışmalarının elbette daha birçok örneği de vardır. 4857 sayılı iş kanununun 64. maddesinde patrona telafi çalışması yaptırma hakkı tanınmıştır. Ancak yine bu kanuna göre hiçbir biçimde hafta tatili ve genel tatil günlerinde telafi çalıştırması yaptırılamaz.

Tatil günlerinde çalıştığımız zaman fazla mesai ücretlerimizi saat ücretimizden en az %100 fazla olarak almamız gereklidir ancak patronlar bu çalışmalara telafi çalışması diyerek ek ücret ödemekten kaçmaktadırlar.

Haklarımızı bilerek hareket etmeli ve bu tip uygulamalarda patronların keyfine göre davranmalarına izin vermemeliyiz.

HABERLER

Metal İşçileri Kurultayı hazırlıkları sürüyor

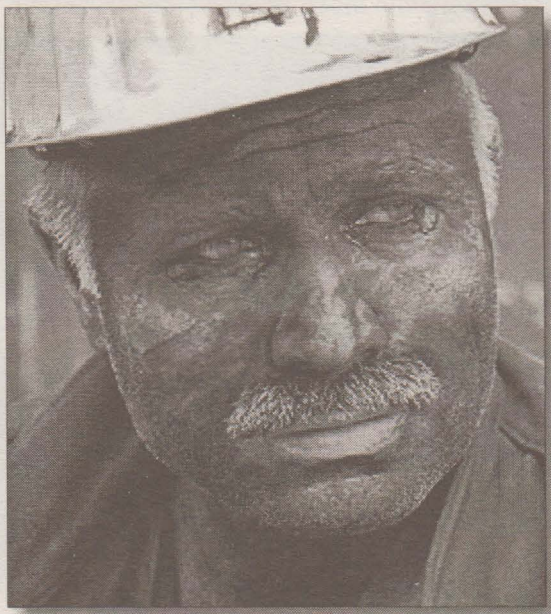
Kurultay çalışmaları kapsamında şimdiye kadar bir dizi aktivite gerçekleştirerek kurultaya hazırlanılıyor. Şimdiye kadar Metal İşçileri Bülteni yaygın bir şekilde İstanbul'un birçok bölgesinde metal işçilerine ulaştırıldı. Birçok bölgede kurultay hazırlık komiteleri kuruldu. Bu komitelerde yer alan işçilerle birlikte eğitim seminerleri gerçekleştirildi. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli'nin yer aldığı ilk seminerde metal sektörünün durumunun yanısıra metal işçilerinin örgütlenmesi ve kurultayın amaç ve hedefleri tartışıldı. "Metal işkolunda örgütlülüğün tablosu" konulu semineri Birleşik Metal İşçileri Sendikası TİS Uzmanı İrfan Kaygısız, "Metal işçilerinin mücadele birikimi ve deneyimi" seminerini ise Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır gerçekleştirdi.

Ayzi Moda Tekstil'de direniş sona erdi!

Fabrikanın işbaşı yapacağı gün işçilerin yaka-paça dışarı atılmasının ardından, uzun süredir Ayzi Moda Tekstil çalışanlarının 1000 TL'den başlayan alacakları ve mesaileri için kapı önünde ve fiili olarak fabrikayı işgal ederek başlattıkları direnişleri 9 Eylül sabahı sona erdi. İşçiler alacaklarını, açılan haciz davası yoluyla İş Yasası'nın "önceliğin fabrikada çalışan sigortalı işçilerin olduğu" yönündeki maddeye dayanarak alabilecekler.

Maden ocağı mezar oldu!

Zonguldak'ta Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessese Müdürlüğü Kilimli İşletmesi maden ocağında 10 Eylül günü sabah saatlerinde meydana gelen göçükte kalan Caner Albuzlu (30) ve Ali Ziya Kısaboyun (31) iş cinayetine kurban gitti.

Maden ocaklarından, tersanelerden, fabrikalardan ve atölyelerden gelen iş cinayeti haberlerine her geçen gün yenileri eklenirken Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) verileri ise Türkiye'de yaşanan iş cinayetlerinin bilançosunun ağırlığını gözler önüne seriyor. İş cinayetlerinin temel sebebinin alınmayan güvenlik önlemleri ve kar hırsı olduğu gerçeğini tescilliyor. Türkiye, iş kazalarında Avrupa'nın birinci ve dünyada ise üçüncü sırada yer alıyor.

Entes Direnişi sürüyor

Entes direnişçisi Gülistan Kobatan'ın 14 Mayıs 2009 tarihinde krizin faturasını ödememe kararlılığıyla başlattığı direniş 140'lı günlere ulaşmış bulunuyor. Gülistan direnişe başladığı günden bu yana hem ilerici kurumlardan, kitle örgütlerinden hem de çevredeki işçilerden destek görüyor. Her gün bir kurum Gülistan ile birlikte direniş nöbeti tutuyor.

Esenyurt Belediyesi işçileri direniyor

Esenyurt Belediyesi tarafından sendikalı oldukları için işten atılan belediye işçileri haklarını alabilmek için 17 Ağustos tarihinde belediyenin önünde direnişe geçtiler. Belediyenin rant kavgasında yerleri ellerinden alınan pazarcılar, demokratik kitle örgütleri ve devrimci, ilerici kurumlar ve kitle örgütleri dayanışmayı büyütmek amacıyla bir araya gelerek dayanışma platformu oluşturdu.

Kent AŞ işçileri Ankara'ya yürüyor!

İzmir Karşıyaka Belediyesi'nin işten attığı DİSK / Genel-İş Sendikası üyesi Kent A.Ş. işçileri 16 Eylül günü İzmir'den Ankara'ya lürüyüş başlattılar

Kent AŞ işçileri işlerine geri dönme talebinin yanısıra ve çalışma ve yaşam koşullarını etkileyen yasal düzenleme ve uygulamalara karşı İzmir'den Ankara'ya yürüyorlar.

Direnişçi işçiler büyük zorluklarla sürdürdükleri yürüyüşlerinde 15 günü geride bırakırken, şehir içlerinde polislerin şehirlerarası yollarda ise jandarmanın baskı ve tacizleri ile karşılaşıyorlar.

Asil Çelik grevi sona erdi!

Bursa Orhangazi'de kurulu Asil Çelik fabrikasında 30 Ocak 2009 tarihinden bu yana devam eden grev, dün İstanbul'da imzalanan toplu iş sözleşmesi ile sona erdi.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, BMİS yöneticileri ile Asil Çelik yöneticileri ve avukatlarının da hazır bulunduğu toplantıda, birinci yıl için işçi başına bir kereye mahsus olmak üzere seyyanen 500 TL ile birikmişlerin ve bayram harçlıklarının verilmesi, ikinci yıl enflasyon oranında, üçüncü yılda da enflasyon artı yüzde 1 zam verilmesi konusunda anlaşma sağlandı.

Sel felaketi çürümüş düzenin iflasını belgeledi...

Katleden sel değil kapitalizmdir!

7 Eylül gününden itibaren başlayan yağışların ardından Trakya ve İstanbul'da büyük bir felaket tablosu ortaya çıktı. Onlarla ifade edilen ölü sayısı sular çekildikçe artıyor. Ayrıca bölgede hayat büyük ölçüde felç oldu. Birçok ev yıkılırken, köprüler ve yollar çöktü, yerleşim merkezleri sular altında kaldı. Onlarca kişinin ölümü ve büyük maddi hasar ile sonuçlanan sel, kapitalist düzenin çürümüşlüğünü bir kez daha ortaya serdi. İstanbul gibi bir kentin göbeğinde yaşanan felaket düzenin iflasının dolaysız bir göstergesidir.

Yaşanan katliamın en vahşi biçimi ise 8 işçi kadının servis aracı olarak kullanılan yük aracında katledilmeleri oldu. 8 tekstil işçisi kadını katleden ne sel, ne de kurtarma çalışmalarının yetersizliğidir. Katleden işçileri yük aracında taşıyan Pameks Tekstil patronudur.

İstanbul'da yaşananın bir felaket olduğu ortadadır ancak bu kesinlikle "doğal felaket" olarak isimlendirilemez. Sözkonusu olan, insanlığın en büyük felaketi olan kapitalizmdir. Toplumsal servetin burjuvaların elinde çarçur edilip insanların kaderlerine terk edildiği bir düzende bu tür felaketler kaçınılmazdır. Bütçesinin büyük bölümünü silahlanmaya harcayan, büyükçe bir bölümünü de burjuvaziye aktaran bir düzende başka türlüsü olmaz.

Kentlere ayırdığı sınırlı kaynakları yoksulluğu ve sefaleti gizlemek üzere kullanıp alt yapıyı önemsemeyen bir düzende yağmur sularının felaket olup insanları yutması kaçınılmazdır. Milyonlarca lirayı burjuvaların yaşam alanlarını lale bahçelerine çevirmek için kullanan ve felaket anlarında hayat kurtarmak için birkaç tane helikopter bile almayan bu düzen ve belediyeleri insana ve insan hayatına düşmandır.

Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cd. TİM-1 İş Merkezi, Kat: 3 No: 230 Topkapı

Tel: (212) 576 11 51

e-posta: topkapi_iscileri@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 489 * Fiyatı: 25 Kr * Ekim 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.. Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı / İstanbul Tel: (212) 577 54 92